

Bruksela, 17 marca 2026 r.
(OR. en)

7437/26

COH 52

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 6996/26

Dotyczy: Sprawozdanie specjalne nr 22/2025 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego: „Korekty finansowe w obszarze polityki spójności – ramy są złożone, a Komisja przyjęła dotychczas tylko jedną decyzję w sprawie zastosowania korekty”
– Konkluzje Rady (17 marca 2026 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 22/2025 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Korekty finansowe w polityce spójności – ramy są złożone, a Komisja przyjęła dotychczas tylko jedną decyzję w sprawie zastosowania korekty”, w wersji zatwierdzonej przez Radę (do Spraw Ogólnych) na jej 4164. posiedzeniu, które odbyło się 17 marca 2026 r.

KONKLUZJE RADY

w sprawie sprawozdania specjalnego nr 22/2025 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Korekty finansowe w obszarze polityki spójności – ramy są złożone, a Komisja przyjęła dotychczas tylko jedną decyzję w sprawie zastosowania korekty”

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE sporządzone przez Europejski Trybunał Obrachunkowy („Trybunał”) sprawozdanie specjalne nr 22/2025 oraz odpowiedzi Komisji Europejskiej („Komisja”) odnoszące się do tego sprawozdania;
2. PODKREŚLA znaczenie należytego zarządzania finansami we wdrażaniu funduszy UE, a w związku z tym – stosowania korekt finansowych, jeżeli jest to konieczne do ochrony budżetu UE przed nieprawidłowościami;
3. ZAUWAŻA, że w ramach zarządzania dzielonego państwa członkowskie i Komisja Europejska są wspólnie odpowiedzialne za ochronę budżetu Unii oraz że korekty finansowe są przewidziane w rozporządzeniach w sprawie wspólnych przepisów 1303/2013 i 2021/1060, mających zastosowanie odpowiednio do okresu 2014–2020 i 2021–2027, w celu wyłączenia z finansowania unijnego nieprawidłowych wydatków;
4. ODNOTOWUJE, że w ramach kontroli Trybunał ocenił adekwatność ram regulacyjnych dla poprzednich i obecnych wieloletnich ram finansowych (WRF) (na lata 2014–2020 i 2021–2027), odpowiednie wykorzystanie przez Komisję ram regulacyjnych do stosowania korekt finansowych, a także system wprowadzony przez Komisję na potrzeby sprawozdawczości w zakresie korekt finansowych;

5. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI ustalenia zawarte w sprawozdaniu, a w szczególności że:

- zgodnie z przepisami Komisja ma swobodę w decydowaniu zarówno o tym, kiedy należy wszcząć procedurę korekty finansowej, jak i o tym, jak długo ma ona trwać;
- w niektórych przypadkach Komisja zaproponowała systemowe zastosowanie stawki korekty ryczałtowej, obejmującej błędy wykryte indywidualnie, których wysokość powinna być określona oddzielnie;
- Komisja nie zawsze wszczynała procedury korekty finansowej zaraz po zatwierdzeniu ostatecznych sprawozdań z audytu, ponieważ uwagi zawarte w tych sprawozdaniach nie były w wystarczającym stopniu uzasadnione i nie zawsze przedstawiały ostateczne stanowisko;
- niektóre zaproponowane początkowo przez Komisję korekty finansowe zostały następnie obniżone bez podania wystarczającego uzasadnienia;
- wytyczne i kryteria Komisji dotyczące oceny kluczowych wymogów i istnienia poważnych niedociągnięć nie są wystarczająco jasne i są często stosowane w sposób niespójny;
- szacowane przyszłe korekty nie odzwierciedlają zdolności Komisji do wykrywania i korygowania błędów w wydatkach w obszarze spójności, Komisja nie ujawnia informacji na temat łącznej kwoty korekt, a zgłoszone kwoty nie są wystarczająco wiarygodne;
- państwa członkowskie dokonały znacznych korekt finansowych w następstwie własnych audytów, audytów Komisji i kontroli Trybunału oraz dochodzeń OLAF-u.

6. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI opinię Komisji wyrażoną w jej odpowiedziach na uwagi, spostrzeżenia i zalecenia zawarte w sprawozdaniu Trybunału, w szczególności że:

- celem stosowania korekt finansowych nie jest nakładanie kar na państwa członkowskie, wdrażanie polityki i realizację programów w przypadku wykrycia uchybień lub niedociągnięć systemowych, lecz ochrona budżetu Unii poprzez wyłączenie nieprawidłowych wydatków i ścisłą współpracę w ramach zarządzania dzielonego w celu poprawy systemów i przywrócenia sytuacji, w której budżet Unii będzie chroniony;
- samo istnienie w ramach regulacyjnych możliwości stosowania obowiązkowych korekt finansowych netto skutkujących utratą przydziału środków miało znaczący

efekt odstrasżający i przyczyniło się do wzmocnienia zdolności państw członkowskich w zakresie wykrywania i korygowania w porównaniu z poprzednimi okresami;

- usprawnienia w systemach zarządzania i kontroli nie są egzekwowane lub wdrażane głównie za pomocą procedur korekty finansowej, ale za pomocą innych narzędzi prawnych, przede wszystkim poprzez natychmiastowe wstrzymanie biegu terminów płatności i określenie wymaganych działań naprawczych oraz zawieszenie płatności natychmiast po wykryciu poważnego niedociągnięcia lub nieprawidłowości;
- budżet Unii jest chroniony niezależnie od tego, czy korekt finansowych dokonuje Komisja, czy dokonują ich państwa członkowskie, i bez względu na to, czy korekty te prowadzą do zmniejszenia wkładu UE, ponieważ nieprawidłowe wydatki są wyłączone z płatności UE, a co za tym idzie – z budżetu UE;

7. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI ocenę Trybunału, zgodnie z którą w koncepcji mechanizmu korekt finansowych w obu okresach programowania występowały pewne uchybienia, a dzięki zastosowanym korektom tylko częściowo udało się skutecznie chronić budżet Unii;
8. ZWRACA SIĘ do Komisji o podjęcie działań następczych w związku z zaleceniem Trybunału oraz o zapewnienie terminowego i proporcjonalnego stosowania korekt finansowych, zgodnie z mającym zastosowanie prawem, z zachowaniem spójności w ocenie kluczowych wymogów oraz z poszanowaniem prawa państw członkowskich i beneficjentów do obrony i przedstawienia niezbędnych dowodów na każdym etapie procedury;
9. ZWRACA SIĘ do Komisji o poprawę sposobu zgłaszania korekt w rocznych sprawozdaniach z działalności i w sprawozdaniu rocznym z zarządzania i wykonania w odniesieniu do wydatków w ramach polityki spójności, zgodnie z zaleceniem Trybunału, przy jednoczesnym poszanowaniu ram prawnych określonych przez współprawodawców w odniesieniu do obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich;
10. UZNAJE potrzebę ustanowienia skutecznego, przejrzystego, proporcjonalnego i przewidywalnego mechanizmu korekty na okres programowania po 2027 r., mającego na celu zagwarantowanie pewności prawa i ochrony budżetu Unii, jak i osiągnięcie priorytetów politycznych, przy lepszym doprecyzowaniu definicji nieprawidłowości i mającego zastosowanie prawa.